

تیم طناب زنی مدرسه چگونه شکل گرفت؟

سال اولی که در رشته ی طناب زنی از طرف مدرسه شرکت کردم، مدرسه طناب مخصوص نداشت و بچه ها با این رشته به صورت حرفه ای آشنایی نداشتند اما من خیلی دوست داشتم که مدرسه ی ماهم در این رشته شرکت کند، بنابراین چند نفر از بچه های مستعد را با کمک مربی مان انتخاب کردیم تا در کلاس های طناب زنی شرکت کنند. خودم هم زنگ های ورزش با بچه ها تمرین می کردم تا سرانجام توانستیم تیم طناب زنی را راه بیندازیم. در مسابقات آن سال دوستانم و حتی بچه های تیم های دیگر، نوبتی از طناب من استفاده می کردند، اما سال بعد همان اول سال، مدرسه به دلیل موفقیتمان طناب تهیه کرد که سبب خوش حالی من شد.

به جز ورزش به چه کاری علاقه داری؟

کلاس رباتیک می روم. به جز برنامه های انفرادی به فعالیت های گروهی هم خیلی علاقه دارم و به کلاس «نارپلا» که نوعی آموزش فعالیت های گروهی شادی آور هنری، فرهنگی است می روم. به مجریگری و گویندگی هم علاقه دارم و در مناسبت های مختلف در مدرسه اجرا داشته ام. در جشنواره جابرین حیان هم موفق به دریافت لوح تقدیر شدم و در جشنواره علمی «کاپ» مدرسه هم مقام کسب کردم. تا الان در درس هایم هم خیلی موفق بوده ام و می خواهم در این راه هم باتلاش زیادم برنده باشم.

می خواهی چه کاره شوی؟

به شغل معلمی خیلی علاقه دارم، اما برایم خیلی مهم است که فقط به یک جنبه ی زندگی توجه نکنم و آدمی تک بعدی نباشم و هم زمان، با توجه به همه ی جنبه های زندگی بتوانم پیشرفت کنم. از دوستانم هم می خواهم برای حفظ سلامتی خود حتما یک رشته ی ورزشی را حتی اگر برای قهرمانی نمی خواهند، ادامه بدهند، زیرا ورزش بدن و مغز ما را فعال می کند و سبب می شود از کسالت، رخوت و بیهوده گشتن در فضای مجازی دور بمانیم. اول از خدای مهربان و سپس از پدر و مادرم که همیشه مرا حمایت و راه پیشرفت را برایم هموار کرده اند ممنونم. همچنین از مربی ورزش مدرسه، خانم ارضی هم که شخصیت دوست داشتنی شان سبب شد بیش از پیش به ورزش و شغل معلمی علاقه مند بشوم، قدردانی می کنم.

